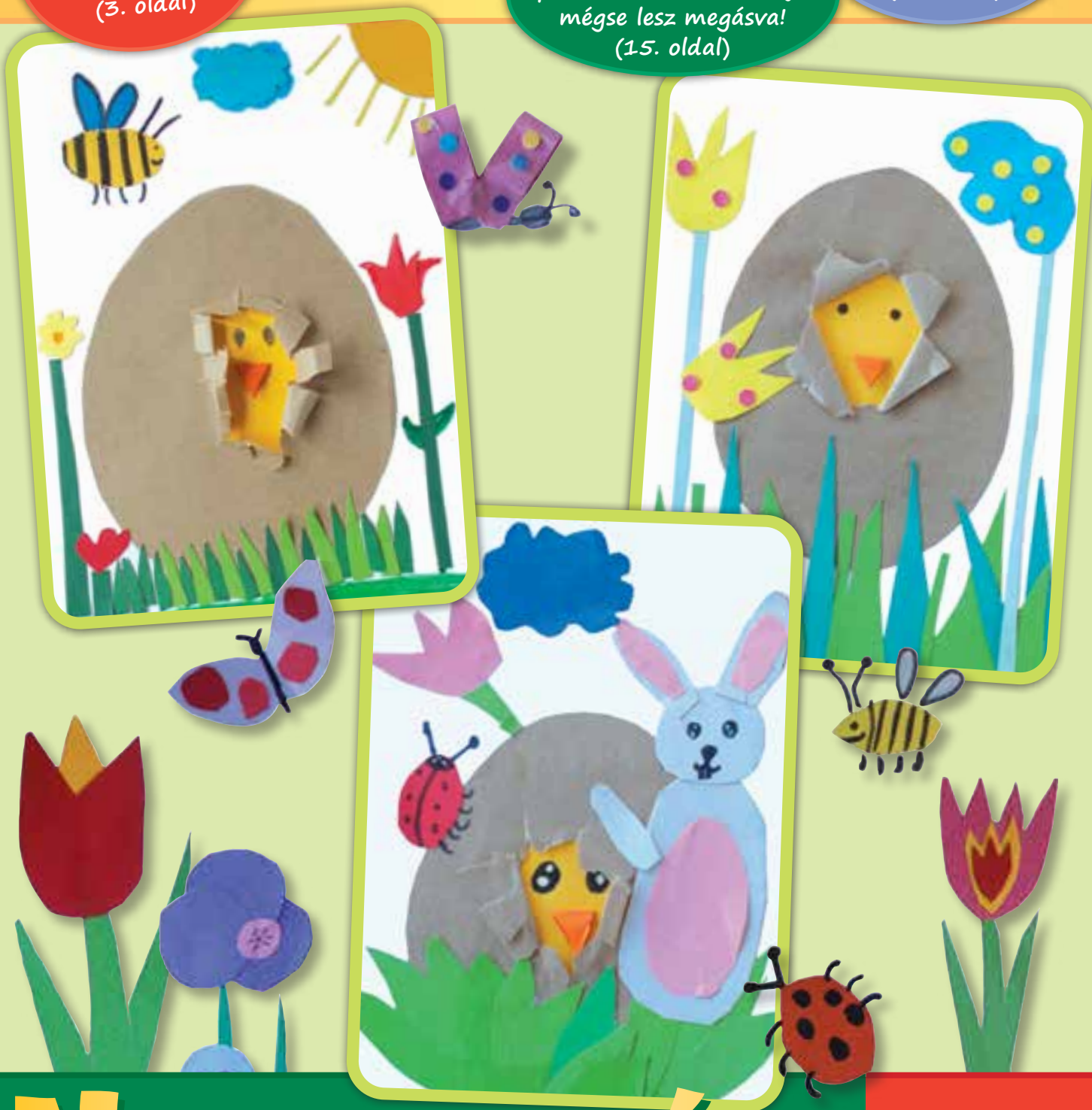

A réten már
bukfencez
a Húsvét...
(3. oldal)

Zöldike
kiperdült az ágyból,
az ablakhoz táncolt,
kidugta az orrát...
(5. oldal)

Lesz trónok és országok
pusztulása; de az ő sírja
mégse lesz megásva!
(15. oldal)

Bármit bele-
képzelhetsz, semmi se
szabjon határt
a képzelőerődnek.
(19. oldal)

NAPSUGÁR

GYERMEKIRODALMI LAP • LXIV. ÉVFOLYAM • 710. SZÁM

4.

2020. ÁPRILIS

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Feltámadott Jézus

Jézus feltámadott, ennek örvendjete,
vígán kezdem én is locsolóversemet,
valamennyi házban, hová bekopogtam,
ilyen szép leánnyal még nem találkoztam.

Hallgassa meg Isten összes kívánságát,
óvja meg a kedvét, derűs boldogságát,
találjam mindenkor ilyen jó kedvében,
őrizzen meg engem szívében, lelkében.
Szabad-e locsolni?

SZÓCS MARGIT

Általában szeretek locsolni járni...

de nem mindenhová;
régbben szívesen mentem
Apával Irma nénihez,
mert nagyon finom
a képviselőfánkja,
s amíg ők kávéztak,
felfaltam az egész süteményt,
minek az lett a vége,
hogy Apa jól lehordott,
Irma néni reszkető szájjal
próbálta csillapítani:
„Ne szidd azt a gyermeket,
úgy nő, mint a karóspaszuly,
azért nagy az étvágya” –
mondta csöppet sem meggyőzően,
majd még hozzátette:
„egyem a szívét”.
Idén is meglátogattuk,
apa vízzel locsolt,
én Anya parfümjével,
végül megkínált képviselőfánkka,
de csak kettővel,
azt mondta, a többi sajnos
felfalták az előző locsolók,
csak hogy elfeledte,
az imént még azért panaszkodott,
hogy évek óta rajtuk kívül
senki nem lépte át a küszöbét.

Kívánjuk, hogy réten,
falun és városban egyaránt tisztán
ragyogjon a tavasz-varázs,
és Húsvét hajnalán támadjon
fel a jószág, a bizalom
és a derű.

KISS LEHEL

Kivirul minden

A réten már bukfencez a Húsvét,
mint egy pajkos, ma született bárány.

Sárga virágot pattogtat,
lepkéket libbent naphosszat,
– mondhatom, hogy kacagtató látvány!

Jaj, de mindjárt eléri a várost,
ami csupa kő, s hol pizok várja!
„Ne félj, barátom – szól a Nap –,
meglátod, mindjárt szárnyra kap,
s kivirul minden, hol ellebeg az árnya!”

TÓTH ÁGNES

Húsvéti tavasz-varázs

Ébred a kert, s a reggeli szél
orgona ágán vígan zenél.
Ünnep e nap, és ragyog a nap,
nyílik a nárcisz az ablak alatt.

Húsvét van, tudom, feltámadás.
Köröttem minden tavasz-varázs.
Asztalon virág, finom kalács,
fonott kosárban piros tojás.

LÁSZLÓ NOÉMI

Zenemese

Hol volt, hol nem volt, az Óperenciás-tengeren is túl, ahol a levél a fáról le sem hull, volt egyszer egy ország. Ebben az országban zöldek voltak a dombok, az utak, a házak, még a folyók vize is zöld volt. A Zöld király az Öttornyú Palotában székelt. A közepén álló toronyban lakott a királylány. Olyan gyönyörű volt, hogy ha kidugta orrát az ablakon, a nap is elcsodálkozott az égen. Vigyázni kellett, hogy túl sokat ne üljön az ablakban, mert olyankor nem ment le a nap.

Zöldike királykisasszony egyszer ágy-nak esett, és nem tudták talpra állítani. Telt-múlt az idő, a nap megmakacsolta magát: nem jött fel az égre. A királyságban sötétség honolt. Az udvari varázsló a szentjánosbogarak röptéből kiolvasta, hogy addig nem jön fel a nap, amíg a királykisasszony az orrát ki nem dugja az ablakon. Mit volt mit tenni, a Zöld király kihirdette, hogy aki meggyógyítja Zöldikét, azé a királykisasszony keze és a fele királyság.

Jöttek doktorok messze földről, élesztgették Zöldikét, hiába.

Volt a királynak egy juhásza, Jancsi, aki a nagy jövés-menésben elaludt a padkán, és azt álmodta, hogy a királykisasszony szo-

bájában ül, és muzsikál. Ébredéskor emlékezett a dalra, de nem tudta, miből csalogatta elő. Viszont álmában a szoba kivilágosodott, mert Zöldike az ablakhoz sétált, és kidugta az orrát.

Jancsi futott a királyhoz, hogy ő meg tudja gyógyítani a királykisasszonyt. Rohant a király a juhással Zöldikéhez, és Jancsi rázendített az álombéli dalra. A Zöld király zokogott a gyönyörűségtől, de a királykisasszony nem moccant. Kell ide még valami – gondolta Jancsi. – A föld fenekéről is előkerítem azt, amitől Zöldike meggyógyul – fogadkozott. A nagy sötétben nekivágott, csak egy-két szentjánosbogár világított az úton. Ment, mendegélt észak felé. Hajnalra a határhoz ért.

A túloldalon dobot ütögetett egy öregasszony.

– Adjon Isten jó napot, öreganyám! – köszönt Jancsi. – Szükségem van a hangszerére. Kölcsönadja?

– Hogyne adnám, lelkem – mondta az anyó –, ha fülemnek tetsző ritmust csalsz elő!

Jancsi ölébe fogta a dobot. A próbálkozás olyan jól sikerült, hogy az öregasszony Jancsival együtt bevonult a palotába, Zöldike szobájába, ahol előadták az álombeli dalt. De Zöldike nem moccant. Seba – gondolta Jancsi –, hozok másikat! Nekivágott, csak egy-két szentjánosbogár világított az úton. Ment, mendegélt keletre. Hajnalra a határhoz ért.

Ott furulyán, citerán zenélt két apó.

– Adjon Isten jó napot, bácsi és bácsi! – köszönt Jancsi. – Szükségem van a hangszerükre. Kölcsönadják?

– Hogyne adnánk – mondták –, ha fülünknek tetsző dallamot csalsz elő!

Jancsi fölkapta a furulyát. Úgy cifrázta a dallamot, hogy a citerás apó kísérni kezdte. A bácsik Jancsival együtt bevonultak a palotába, Zöldike szobájába, ahol előadták az álombeli dalt. De Zöldike nem moccant. Sebaj, hozok másikat – gondolta Jancsi. Nekivágott, csak egy-két szentjánosbogár világított az úton. Ment, mendegélt dél felé. Hajnalra a határhoz ért.

A túloldalon hegedűvel és gardonnyal muzsikált két leány.

– Adjon Isten jó napot, húgaim! – köszönt Jancsi. – Szükségem van a hangszerekre. Kölcsönadjátok?

– Hogyne adnánk – mondták –, ha fülünknek tetsző dallamot csalsz elő!

Jancsi álla alá szorította a hegedűt. Úgy hajlította a dallamot, hogy a gardonyos lány kísérni kezdte. A lányok Jancsival együtt bevonultak a palotába, Zöldike szobájába, ahol előadták az álombeli dalt. Hiába. Sebaj, hozok másikat – gondolta Jancsi. Nekivágott, csak egy-két szentjánosbogár világított az úton. Ment, mendegélt nyugatra. Hajnalra a határhoz ért.

A túloldalon brácsával, bőgővel ügyködött két legény.

– Adjon Isten jó napot, legények! – köszönt Jancsi. – Szükségem van a hangszerekre. Kölcsönadjátok?

– Hogyne adnánk – mondták –, ha fülünknek tetsző dallamot csalsz elő!

Jancsi nekifeküdt a bőgőnek. Úgy zöngette a dallamot, hogy a brácsás legény kísérni kezdte. A legények Jancsival együtt bevonultak a palotába, Zöldike szobájába, ahol előadták az álombeli dalt. Hiába.

Csakhogy a négy napja étlen, szomjan, álmatlanul vándorló Jancsi nem bírt új útra menni. Kétségbeesésében földhöz vágta, összetaposta a kucsmáját.

– Nyugalom! – szólt az udvari varázsló.

– Jancsi maradjon itt, a hangszeres nép vonuljon föl a palota négy tornyába, mindenki abba, amerre az országa esik, és amikor elhelyezkedett, tapsoljon egyet. Azután én tapsolok, akkor tessék a dallamot húzni.

Így történt, fölhangzott a tornyok felől a taps, majd amikor Zebulon tapsolt, mindenki rázendített. Nemhiába.

Zöldike egyszerre kiperdült az ágyból, az ablakhoz táncolt, kidugta az orrát. Az égen fölmosolygott a nap, a zenészek pedig három éjjel, három nap húzták Jancsi és Zöldike lakodalmán a talpalávalót.

Aki nem hiszi, járjon utána!

BERTÓTI JOHANNA

Zenebona

Van, aki pengeti,
van, aki zengeti,
van, aki dobolja,
van, aki dobogja,

van, aki húzza,
van, aki fújja,
van, aki vonja,
van, ki dalolja,

van, aki zörgeti,
van, aki pörgeti,
van, aki vezényel
pálcával, kezével,

van, aki hümmögi,
van, aki dünnyögi,
van, aki trillázik,
dallamon hintázik,

van, aki vidáman fütyüli,
van, ki a billentyűket üti,
van, aki remekül szólózik,
a sok hang szerteszét szóródik,

van, ki összeüti tenyerét,
követve a ritmus menetét,
van, aki lemezen lovagol,
van, aki keményen odaszól,

van, ki a dallamot hajlítja,
van, aki a hangját halkítja,
van, aki lefog akkordokat,
van, aki csetteget-csattogat,

van, aki a dalt adja,
és van, aki hallgatja.

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Ökörszem

Azt mondják az ökörszemekre,
Felröppennek a fenti egekbe,
Énekük onnan is messzire ér el,
Dallama minden fülbe befészkel.

De jobban szeretik a fűben, a fák közt,
Barlanglakásuk illik a tájhoz.
Gyökerek rejtik a liftet, a lépcsőt,
Friss eleségért tátogató csórt.

Ha nem tudnád, hogy mennyi a mérete,
Elég-e neki egy távcső belseje,
Rendezz be neki egy távcsőfészket,
S jól látszik, ha nagytva nézed.

LÁSZLÓ NOÉMI

Itt-ott

A vízre árnyékverset
szítál a fűzfaág.
Fénybölcsőt ringat, dúdol
a virradó világ.

Hullámot vet, kiárad,
lenyugszik a folyó.
Egyszerre csendben ülni,
regét regélni jó.

Könnyűt, nehezet bírni
nem könnyű, nem nehéz.
Hajlékony lesz az elme,
találékony a kéz.

A vízre égi mintát
hullat a gyors madár.
Eltűnik, ami itt van,
aztán ott újra vár.

BALEY ENDRE

Madár- dalárda

Mikor hajnalba fúródik
az első napsugárdárda,
ezer szólamban kél dalra
a tarka madárdalárda.

Sárga lárva kapaszkodik
bimbószép cseresznyeágra;
szegény árva, szája tátva,
tavasszsenge rügyet ráгна.

Reggellépcsőn lépked a nap,
komótosan, egyre feljebb,
rigófüttyre táncra perdül,
jókedvében felhőt kerget.

CSEH KATALIN

Mese

Ez a létra éneklétra,
rajta lépeget már Réka,
következik a családja:
apja, anyja, húga, bátyja,
mögöttük a pék, a cukrász,
útonálló s két mitugrász,
kopasz borbély és a cipész,
jön a révész meg a zenész,
hetyke kovács, büszke bognár,
henye takács, szorgos molnár,
derűs mézeskalácsos,
tagbaszakadt mészáros,
kétkelkezes lakatos,
egy tucat lurkó: maszatos...
Végtelen az éneklétra,
égbe vezet minden foka.
Holdudvaron gyülekeznek,
akik most oda sietnek,
együtt dalolnak majd szépen
csillagok közt a nagy éjben.

A létra

A kkor történt mindez, amikor az emberek még gyönyörűen énekeltek, olyan csilingelően, hogy ha rázendítettek, még a mennyország kapujából is kikukucskáltak az angyalok.

Egyik faluban minden holdfogytakor a falu apraja-nagyja összegyűlt a főtéren, és közösen dalolt.

Ahogy a tűz körül énekeltek, egyszer csak a tűzből kivált két rúd, és nőni kezdett az ég felé. A rudak közé kilenc létrafok ékelődött tűzből, dalból vagy valami még ennél is különlegesebb anyagból. A létrán mindig csak egy ember mehetett fel. Az első fokról elérte a templom tornyát, a harmadik létrafokon állva átnézhetett a szomszéd faluba, a hatodik létrafokról minden gond aprónak látszott, a kilencedikről már bekukucskált a mennyországba, s amit ott látott, soha el nem mondta senkinek, de aki oda bepillantott, sokáig mosolyogva járt-kelt...

Amint a kiválasztott szerencsés újra a földre tette a lábát, a létra elenyészett, s csak

a következő holdfogytakor öltött újra alakot az éneklés közben.

Ebbe a faluba tévedt be egy napon Antoni Kvint, az unatkozó muzsikus, furbalom- és csinbögő-művész. Az első pillanattól megtetszett neki a falucska a maga különleges szokásaival. Ott is maradt hát, és a falu végén épített magának egy takaros házikót. Olyan ügyesen dolgozott a házán, hogy az emberek tömött sorokban álltak előtte, hogy alaposan szemügyre vehessék.

Szép Encia, a Szép vargáék lánya minden nap szemügyre vette, hogy halad az építkezés. Na de nem ám a malter és a friss mész illata vonzotta a falu végére, inkább Antoni mester erős keze s bús barna szemébe hulló bársonyfűrtjei. A mester sem hagyhatta ezt annyiban, s mire készen lett a ház, ketten költöztek be, Antoni Kvint mester és bájos felesége, Kvint Sz. Encia.

Antoni mester öröme határtalan volt. Egyrészt feleségéért rajongott, másrészt annak örült, hogy hamarosan holdfogyta lesz, s akkor ő is részese lehet a csodának, a híres-nevezetes létra-éneklésnek. Fel is készült alaposan, minden hangszerét kihordta a főtérre. Amikor az emberek napnyugtakor rázendítettek, ő is kezébe vette a hangszereket, és szerre játszott mindegyiken csodaszép dallamokat csalva ki belőlük. Az emberek tátott szájjal hallgatták, de sejtették, hogy valami szokatlan fog történni.

Igy is lett. Nem lövellt a magasba két tűzrúd kilenc létrafokkal, elszállt a dal, a tűz

kihuny. Az emberek néma sértettségben hazaszállingóztak. Senki nem mondta ki, de mindenki ugyanarra gondolt: az idegen miatt nem történhetett meg a csoda.

Antoni Kvint mester azonban nagyon is jól értette a ki nem mondott vádak. Nem lázongott, mikor a következő holdfogytakor elefejtettek szólni neki a létra-éneklésről. Egy napon azonban a homlokára csapott.

– Megvan! – rikkantotta.

Mester lévén tisztában volt azzal, hogy a madaraktól tanulhat a legtöbbet az éneklésről. Elment hát az erdőbe furcsa formájú csomagot cipelve a hóna alatt.

– Na, mit fütyül a kismadár? Daloljatok, aranyoskáim!

A madarak meg, mintha csak jelle vártak volna, egyszerre kezdtek el csivitelni, tilliózni, pittyegni és trillázni, s nem vették észre, hogy a mester elővesz egy óriási fekete tölcsért, s feléjük tartja. Annál nagyobb volt viszont az elképedésük, hogy amikor a második strófára akartak rázendíteni, nem jött ki hang a torkukon.

Az erdő egy csapásra elnémult. Antoni Kvint mester bedugaszolta a fekete tölcsér száját egy még feketébb dugóval, s vígan hazavonszolta. A tölcsér valójában egy hangfogó volt. Méltatlankodva zsongott benne a sok madárdal.

A mester nem várta, hogy hívják, holdfogytakor – hiába marasztalta Encia – egyedül osont ki a házból a hangfogóval.

A téren már lobogott a jókedv. A hangfogó hirtelen annyira nehéz lett, hogy Antoni Kvint mesternek kedve lett volna ledobni a válláról, de mégis továbbvitte. A tűz mellé érve a többiek értetlenkedve nézték, de nem zavarták meg az ünnepet holmi kiabálással, sértegetéssel.

Antoni mester a tűzhöz cibálta a hangfogót, és hirtelen kivette belőle a dugót.

Azonnal előntötte a teret a dal. Milliós torokból jött egyszerre, s hirtelen az emberek szíve is szinte kismadárrá vált, ki akart szállni a mellükből, s szabadon röpködni a magasban. A lángból már az első hangokra kivált a két rúd, s a fokok olyan gyorsan láthatóvá váltak, mint addig még soha. Pillanatok alatt készen állt a létra, és senki nem mondott ellent, amikor Antoni Kvint mester megindult feléje.

Szaporán lépkedett a fokokon. Amikor a harmadik fokra lépett, Encia kezéből kiesett az olló. Kabátot vett, s a térre sietett. Még látta a férje kabátját, amint a hatodik létrafokra lépett, a nadrágszárát, amint súrolja a grádics hetedik fokát, a cipője talpát, ahogy a felhők közt rálép a kilencedik fokra, de még mindig egyre feljebb lépeget, és nem tér vissza...

Kvint Sz. Encia vigasztalhatatlan volt. Még másnap is ott kuporgott a tűzhely hamujában, nyaka sajgott a felfele nézéstől. Az sem szerzett neki örömet, hogy újra

hallatszott a madárdal a környéken. Félve várta a következő holdfogytát.

Már délben a főtéren volt. Ő gyújtotta meg a lángot. Amikor a létrára lépett, megcsúszott a lába. Két ember ugrott oda, hogy a hátát tartsa. A harmadik fokon aztán megtorpant, mert meglátta azt a cipőt, azt a nadrágszárát, amit a legjobban szeretett a világon, s a cipő másik végén magát Antoni Kvint mestert. A mester barna szeméből eltűnt a borongás, s csupaderűt sugárzott. Noha nem mesélte el senkinek, mi történt vele egy hónap alatt, attól az estétől fogva soha nem játszott többé egyedül a hangszerein.

Csak énekelt a többiekkel, együtt téve a csodát.

Hová tűnt az új porszívó?

Eső csíkozta az ablaküveget. Boldizsár kiborította a legósdobozt, és egy nagy híd építésébe kezdett. Anya a konyhában porszívózott. Az egyenletes zúgás egyszer csak ronda zakatolássá fajult. Anya bosszúsan kiáltott fel:

– Na, ennek vége, leégett a motor! Pont most, amikor vendégeket várunk!

Boldizsár abbahagyta a legózást, és kiszaladt a konyhába. Kellemetlen, égett szag csapta meg az orrát.

– Elszaladok a közeli áruházba, hogy vásárolok egy másikat. Már nagy fiú vagy, egyedül maradhatsz egy órára – mondta Anya, és készülődni kezdett.

Boldizsárnak nem tetszett az ajánlat.

– Veled szeretnék menni! – harsogta.

Az áruház csupán három villamosmegállonyira volt tőlük, hamar odaértek. A porszívók öt hosszú sorban kellették magukat,

céduláikon versenyt dicsekedtek márkájukkal, szívóerejükkel.

– Azt a pirosat vegyük meg, Anya! – mutatott Boldi a harmadik polc közepére.

– Azt a kópé képűt.

Anya végignézte mind az öt polcot, s végül beadta a derekát.

– Nem bánom, ha annyira tetszik neked. De mostantól magad porszívózod a szobád – mondta, azzal a pénztárhoz vitte a gépet.

Mire hazaértek, Boldizsár megéhezett.

– Sütök palacsintát. Amíg elkészül, felavathatod az új porszívót. De előbb szedd össze a legót, nehogy felfalja ez a kiéhezett jószág – viccelődött Anya.

Boldizsár izgatottan látott munkához. A porszívó óriási étvággal szívta, nyelte a port a szőnyegről, a padlóról, s közben olyan szépen zúgott, hogy Boldinak is kedve támadt vele búgni.

Nemsokára finom palacsintailat töltötte be a szobát. Boldizsár elengedte a porszívó ormányát, és kiszaladt a konyhába, hogy csillapítsa éhségét.

A felügyelet nélkül maradt gép sorra kapta be, ami előtte hevert. Először Boldi házicipőjét, játékait, széthagyott ruháját, s ahogy pocakja terebélyesedett, étvágya

egyre nőtt. Míg Boldizsár a palacsintát falta, a porszívó már a szőnyeget is behappolta, s nekiesett az ágynak, a szekrénynek, az asztalnak, végül magába tömte a szobát, majd bekebelezte a konyhát, a lakást, a házat, a várost, az országot, a földrészt, a földgömböt, a naprendszert, a galaxisokat, az egész világmindenséget, s még evett volna, ha lett volna mit.

Anya és Boldi a palacsintalakoma közben észre sem vette a változást.

Amikor Boldi visszatért a szobába, sehol sem találta a kis piros zúgó masinát.

– Nincs meg a porszívó! – kiáltotta elképedve.

Anya azt hitte, hogy a fia meg akarja tréfálni. Belement a játékba:

– Hová bújhatott el az a huncut szerzet? – kérdezte, miközben benézett az ágy alá, a szekrénybe, a fürdőszobába, a kamrába,

a szennyesládába, az asztal alá, a fotel mögé, minden kis szögletbe, zugba, még a lépcsőházba is kilépett, de sehol sem találta, végül rájött, hogy valóban nyoma veszett.

Boldizsár és Anya azóta is azon töpreng: vajon hová tűnhetett el a porszívó? Szárnya nőtt, s kirepült az ablakon? Netán elnyelte a föld? Sejtelmük sincs arról, hogy azon a bizonyos péntek délutánon az egész világgal együtt az új porszívóba költöztek.

A kiscigömböc

Népmese nyomán írta KAPUI ÁGOTA

Volt egyszer egy öregember
meg egy öregasszony,
sarlóhátú volt a néne,
apó meg a falu véne,
hálni jár belé a lélek,
nehogy összeasszon.
Volt nekik egy malackájuk,
hízogatott szépen,
apó mindig etetgette,
gondolgatta, tervezgette,
levágja a télen.
Le is vágta, megperzselte,
töltött véres hurkát,
májast is vagy ezer métert,
kolbászt is egy kilométert,
anyó főzte a sok ételt,
füstölte a sonkát.
Töltöttek egy gömböcöt is
kerekre, kövérré,
a cica gomolyája sem,
a kisfiú labdája sem,
még a fényes telehold sem
versengetett véle.

Pöffeszkedett is
a gömböc
ott fenn a padláson,
egyet gondolt, és elindult,
a létráról is lefordult,
az udvaron végiggyurult,
hogy világot lásson.
Gurult, gurult a gömböc,
bekapta anyókat,
az istállót tehenestől,
a lyukakat egerestől,
a nagy kutat kerekestől,
bekapta apókat.
Továbbgyurult a gömböc,
bekapta a házat,
utcahosszán végigszaladt,
bekapta a szomszédokat,
a mezőn a kapásokat,
erdőben a fákat.
Nőtt a gömböc kövérré,
gömbölyödött, táncolt,
örömeiben pöffeszkedett,
a hasa csak szélesedett,

óriásra kerekedett,
falta a világot.
Találkozott a gömböc
az erős kováccsal,
de a kovács nem ijedős,
karja is hatalmas, erős,
rá is vágott egy tehetős,
öles kalapáccsal.
Bumm, a gömböc kihasadt,
s kigurult alóla
az istálló tehenestől,
az egerlyuk egerestől,
a nagy kút is kerekestől,
apóka s anyóka.
Torkos gömböc meséje
terjedt, mint az örvény,
híre maradt hét határban,
hét országban, nagyvilágban,
hogy apóék udvarában
ilyen csuda történt.

DÖME ZSUZSA

Mátyás mindörökké

Mátyás és az égi áldás

Bizony, mondom néktek, szerencsés csillagzat alatt született Mátyás király, hogy annyi évszázad múltán is dicshimnuszokat zengnek róla! Beszélük, még égi hajlékából is le-lejárogatott, így hát csillaga későbben sem áldozott le, sőt inkább fényesen ragyogott fölötte, bárhová vezetett is az útja.

Hogyan, hogy se, egyszer az Úr fülébe is eljutott a sok égbe szálló fohász meg a magyarok folytonos sóhajtozása: Meghalt Mátyás, oda az igazság!

Jó órában született ez a Mátyás, hogy ennyi tisztelője van – gondolta az Úr, s megparancsolta Szent Péternek, hogy tudjon meg Mátyásról mindent, amit csak lehetséges.

Haj, zavartan vakargatta ritkás szakállát Szent Péter, mert ha valaki, ő tudta csak igazán, hogy ez a Magyarországról szalajtott

Az Úr fülébe is eljutott a sok égbe szálló fohász meg a magyarok folytonos sóhajtozása:
– Meghalt Mátyás, oda az igazság!

toprongyos király, kit mindannyiszor ő eresztett ki és be a mennyek kapuján, többet tartózkodik hazája földjén, mint az égben.

Hanem ezt mégse mondhatta meg az Úrnak, mert éktelen haragra gerjedt volna, az már szent. Hej, főtt is a feje erősen, mit tegyen, hova menjen! Mátyáshoz felesleges, éppen tegnap indult szokásos országjárására; több emberöltő is kevés volt ahhoz, hogy rendet teremtsen övéi közt, hát vissza-visszajárt szegény...

Amint ott búslakodott a reászakadt bokros teen-dőn, eszébe ötlött: felkeresi Mátyás hűségese szolgáját, hogy annak rendje s módja szerint kikérdezze.

S amint kigondolta, úgy is cselekedett.
– Ha csak ennyi a baj, egyet se búsulj, mert veled az Isten! – mondta neki a szolga, s nekiszilajodva sorolni kezdte Mátyás dicő tetteit. El is mesélt mindent szépen, töviről hegyire.

Hát így esett, hogy Szent Péter minden részletre kiterjedő, alapos jellemzést tudott adni az Úrnak a magyarok legigazságosabb királyáról.

– No, ha így van, hívd csak ide ízibe! – adta parancsba dörgedelmes hangon az Úr, mert arra gondolt, hogy fölfogadja Mátyást a szárnysegédjének.

Haj, most búslott csak neki Szent Péter igazán! Szaporán hulló könnyeinek árja hét álló napon s éjen át áztatta a földet. Térdig jártak már az emberek lent a sárban, övig a latyakban, de Szent Péter könnycsatornáiból úgy hullt a szűnni nem akaró könny, mint a záporosó.

– Ez nem igazság! – háborogtak a népek a szokottnál is sűrűbben tekingetve a túlságosan is bőséges áldást hozó égre.

Meghallotta ezt Mátyás, mert velük együtt dagasztotta a sarat. Gondolta, szerez az övéinek egy kis protekciót. Nekilódult hát a mennybemenetelnek, hogy jobb belátásra térítse az égieket. Ment, ment, lába se érte a földet, nem is érhetne, mert amerre csak ment, víz öntötte el a réteket, a végtelen utakat meg sártenger borította.

Haj, ugrándozott is örömeiben Szent Péter, amikor meglátta! Tüstént abbahagyta keserves zokogását – az eső azonmód el is állt –, s az Úr elé citálta Mátyás királyt.

– Hogy nézel ki, fiam, Mátyás? – nézett végig a jövevényen az Úr megrökönyödve. – Sárból teremtettem az embert, elismerem. No de mikor volt már az?! Hogyan lehetsz nyakig sáros? Hiszen még homokot sem fúj erre a szél! Amúgy szél sincs erre, mert még attól is óvlak benneteket... Na, ki vele! Merre kóboroltál, édes fiam?!

Mit volt mit tenni, Mátyás szint vallott. Amúgy sem mehet idők végezetéig ez az örökös mászkálás, gondolta, bevallott hát töredelmesen mindent.

– Na, ha ilyen nagy tekintélyt vívtál ki köztük, legyél kicsinyég te az Isten! – kérlelte az Úr, s reménytelenül nézett végig a reá várakozó panaszosok végeláthatatlanul

hosszú során. – Tegyél köztük igazságot, mert én nem tudok már ezek között rendet csinálni!

Látta, hogy Mátyást nem vonzza különösebben a felajánlott lehetőség, hát hozátette:

– Különben is nagyon, nagyon elfáradtam.

Ez hatott. Mátyás szeme felragyogott. Mindig örült, ha segítségére lehetett valakinek.

– Örökre nem vállalom, csak rövid időre. Ha cserére gondol az Úr, hát legyen!

S nem volt rest, már dobálta is le magáról szolgája toprongyos gúnyját, hogy az Úr magára ölthesse.

...Mesélik, hogy a honi gyalogutakon két egymást támogató öreg vándort lehetett látni akkortájt. Az egyik mennybéli Úrunk volt, a másik meg kísérője, Szent Péter lehetett. Mindketten a földön jártak, s aki látta őket, holta napjáig emlegette.

Így szereztem az esetről tudomást én is.

Hát hogy ez az egész igaz lehetett-e, azt talán csak a Jóisten tudná megmondani, annyi azonban bizonyos, hogy jó Mátyásunk később is több ízben hazalátogatott.

Aki nem hiszi, járjon csak a végére!

PETŐFI ÉL

1. rész – A szibériai titkos fogoly

Márciusi mesém bevezetőjében már figyelmeztettem: ingoványos terep Ázsia a magyar nyomkeresők számára. Csak az kövessen, aki bátor, és mindennél fontosabbnak tartja az igazságot. Kiderítettük, hogy ez a földrész rejti származásunk sok titkát, és ma is ott hová többmillió vagy csupán egy-kétezres rokon népeinknek, ujugroknak, magyaroknak, madjaroknak. Követtünk frissebb nyomokat is: jeles Ázsia-kutató magyar tudósokét.

Akikről én még nem meséltem, de őrzik őket szinte minden család élő emlékezte: az első és a második világháború orosz frontjait, fogolytáborait megjárt magyarok.

Faggassátok háborús emlékeikről az időseket, kutassátok régi fényképek, levelek után.

A háborús történetek rettegett helyszíne Szibéria, Oroszország legtávolabbi, zord időjárású, alig lakott keleti része. Ide hurcolták foglyaikat az oroszok, hogy a gyér falvakat benépesítsék, a bányákban dolgozzanak.

Őrizni alig kellett őket. Hová szöktek volna: a Jeges-tenger, a Csendes-óceán vagy a mongol sivatag felé? Télen a farkashordák, nyáron a szomjúság végzett velük. Mégis voltak, akik megszöktek. Hiszen a huszadik században már volt vonat, volt rádió, hírek szivároghattak hozzájuk otthonról. Ezer kilométereket gyalogolva, nappal bujkálva, éjjel vonatokra felkapaszkodva – hazatértek. És híreket hoztak.

Az első világháborús hadifoglyok többen is beszámoltak egy Vengerka (Magyarka) nevű faluról a Bajkál-tó túlsó partján, ahol

magyarul köszöntek rájuk, aggastyán honvédek borultak a nyakukba. 1849-ben hurcolták ide őket. A róluk, magyar rabokról elnevezett falu otthonuk lett, sokan családot alapítottak. De egyikük, a 90 éves Minarovics Vendel a Vöröskereszt segítségével, több világháborús fogollyal együtt 1920-ban hazatért.

Rezesbanda és fáklyásmenet helyett gyanakvás fogadta, csalónak tekintették. A hivatalos álláspont szerint ő nem is létezett, ugyanis az orosz cári csapatok 1849-ben nem ejtettek hadifoglyokat. Ezt a hazugságot az öreg honvéd pusztta megjelenésével leleplezte.

Azóta a bécsi katonai levéltárból előkerült a császár és a cár közötti titkos egyezség és a rabok névsora. Oroszország Igazságügyi Minisztériumának honlapján is olvasható, hogy a magyar szabadságharc leverése után vittek hadifoglyokat Szibériába.

Miért tagadtak hát le több ezer Szibériába hurcolt magyar honvédet?

Az osztrák hatalom szándéka érthető: eltüntetni a nyomukat, kitörölni az emléküket. Különösen egyről, a legveszélyesebb-ről nem derülhetett ki, hogy él, hiszen maga ígérte: *úgy vigyázzatok, ismét pusztíthat e láng rajtatok!*

Igen, Petőfi Sándor a rabok között volt. Ő volt a szibériai titkos fogoly.

Milyen gonosz fintora a sorsnak, hogy legigazabb, legszókimondóbb költőnknek, aki *soha még tréfából sem hazudott* (Váradny Antal) születését és halálát is homály fedi. Legalább három település vallja saját

Az orosz Igazságügyi Minisztérium honlapján a foglyok között szerepel Petőfi neve is. Hasonlítások össze jobbról a második alakot Petőfi egyetlen hiteles képmásával.

Petőfi akkora költő volt, hogy akár minden faluban lehetne egy sírja. Mit jelentenek Kányádi Sándor szavai?

szülöttének, haláláról ma is ádáz vita folyik, sírjára nem vihetünk virágot.

Mivel 1849. július 31-én nyoma veszett a fehéregyházi csatában, százféle hír kerígett róla. Voltak, akik minden kis reménysugarba belekapaszkodtak, és voltak, akik a valós híreket is elutasították. Ez utóbbiak nevében írta Reviczky 1877-ben: *Petőfi él! De nem volt soha rab. Ne higgyétek, nem hord ő láncokat!*

Igaza volt, és mégis tévedett.

Igaz, hogy Petőfi lánglelke, művészete örökkön él. Lám, a trón, mely ellen szikrázó haraggal lázadt, és amely legyőzte szabadságharcunkat, rég a porba hullt, de Petőfi szelleme még mindig *ifjan, szabadon lobog*.

Abban viszont tévedett Reviczky, hogy vakon elhitte a hatalmi döntést: Petőfi elesett a segesvári csatában, és punctum. Aki mást mond, hazudik. Nem vizsgálunk meg, nem ellenőrzünk semmilyen bizonyítékot, hanem lesöpörjük az asztalról. És ez így megy ma is.

Pedig maga Petőfi írta: *Az idő igaz, s eldönti, ami nem az.*

Segítsünk hát az időnek! Keressük meg, hová vezetnek Petőfi utolsó lépte.

Bizony Ázsiába. De hivatalos életrajzírói erről nem akarnak tudni.

Petőfi él! Lánglelke fennvirraszt.
Vénség, halál sohasem érik azt.
Lázás szívével, ifjan, szabadon
Él, és fog élni, édes magyarom.
Lesz trónok és országok pusztulása;
De az ő sírja mégse lesz megásva!
(Reviczky Gyula)

Azt többen is látták, hogy lova nem lévén, gyalog menekült Héjjasfalva és Fehéregyháza között a vesztes csatából. A hivatalos álláspont szerint kozák dzsidások szúrták le, és közös sírban nyugszik. De meghalni nem látta senki, és nem találták meg a holttestét sem.

August von Heydte osztrák őrnagy Petőfiként azonosított ugyan egy holttestet, de azt írta róla, hogy nagy fekete körszáka, később meg azt, hogy szőke haja volt. Magatok is megítélhetitek, hihetünk-e szavainak.

Higgyünk viszont Miklós Miklós tordai református lelkésznek, aki Szendrey Júliával, Petőfi hitvesével a csata másnapján, amikor még nem kezdődött el a halottak temetése, bejárta a fehéregyházi harcteret, de Petőfi holttestét nem találták. Kerestette Jókai és Bem is, kibontották a sírt a XX. században is. Hiába.

A nyomok máshová vezetnek, Fehéregyházától 7000 kilométerre, Barguzinba.

Zsigmond Emese

Havonta és
év végén
díjakat!
sorsolunk ki

Januári nyertesünk
Balogh Zsófia, Marosvásárhely
.....
A megfejtéseket honlapunkon közöljük:
www.napsugar.ro/megfejtések.php

Rejtvenypályázat

Most már tényleg itt a tavasz! Két, tavaszhoz köthető növény neve a rejtveny megfejtése. Küldd el őket nekem mielőbb!

A Rejtvenykirály

László Anett,
Gyulakuta

Havonta és
év végén
díjakat!
sorsolunk ki

VÍZSZINTES

1. Táncos mulatság
4. Mocsár
7. Élet
10. Forma
12. Domború ellentéte
14. Fagyott hó teszi a lépteink alatt
16. Leomlott építmény
17. Kilométer
18. Csúszós
19. Balogh István monogramja
20. Mellkas túloldala
21. Becézett Sára
23. Írásmű megváltoztatása
26. Későre
27. Építészeti stílus (GÓT)
28. Verssorok végének összecsengése
29. Pandúr lesz belőle!

FÜGGŐLEGES

1. A megfejtés egyik szava

1	2	3		4	5	6		7	8	9
				L						
10			11		12		13			
14				15		16				L
17			18		K				19	
A		20				21		22		P
23	24				25		26			
27				28		M		29		

2. Alvás közben „látjuk”
3. Füzet, könyv része
5. Árva Helga monogramja
6. Apró szemcsékkel befedett
7. Kacat
8. Vércsallító szerv
9. A megfejtés másik szava
11. Vesszőből font tartóeszköz
13. Ruhatisztítás
15. Pengetős hangszer
19. Hím szarvasmarha
20. Feltétlen bizalom
22. Táncot jár
24. Állóvíz
25. Téli sport

VAJNÁR ILONA
rejtvenye

János Szabolcs
Nimród, Zabola

Dobos Kinga,
Csíkközmás

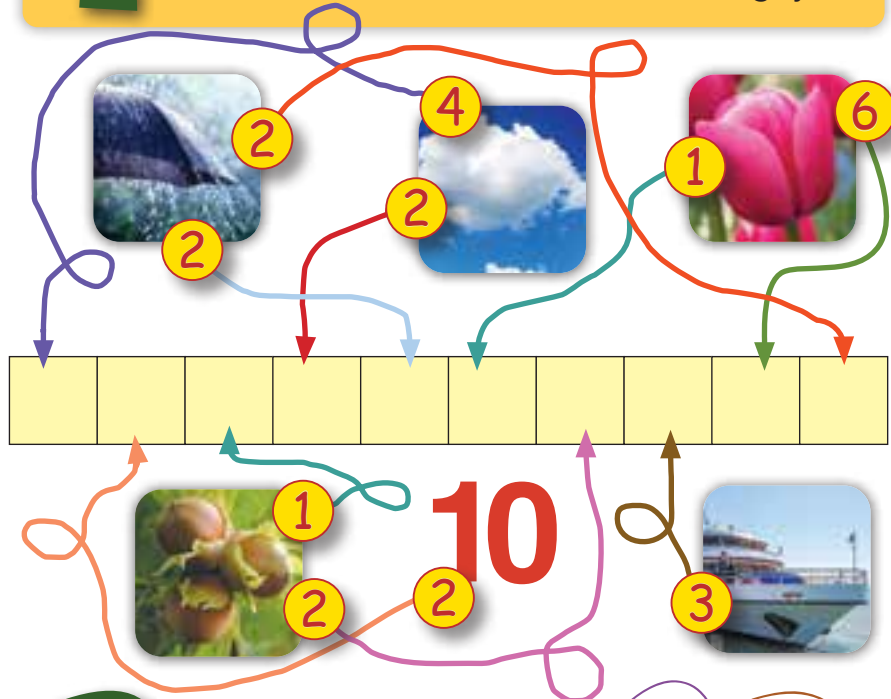
A januári rejtvenypályázat győztesei: **Szőcs Edina**, Gyergyóditró; **Péntek Viktória**, Körösfő; **Ványi Imola**, Szatmárnémeti.

A megfejtéseket honlapunkon közöljük:
www.napsugar.ro/megfejtesek.php

Találd ki!

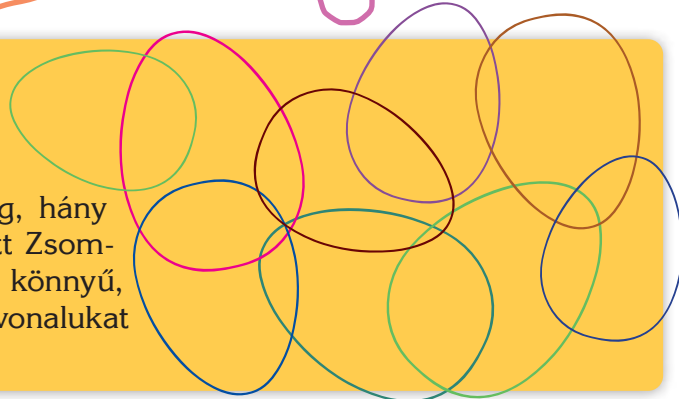
1

A képek melletti számok azt jelölik, hogy az illető szó hányadik betűjét kell a nyilak mentén a kockához vezetned. A kialakult szó a feladat megfejtése.

2

Számold meg, hány tojást gyűjtött Zsombor. Nem könnyű, csak a körvonalukat rajzolta meg.

3

Húzd ki a hálóból az alábbi szavakat (függőlegesen, vízszintesen, átlósan keresd őket), a megmaradt hat betűt pedig olvasd össze.

BÁRÁNY RÉT
CSIBE RÜGY
ESERNYŐ TOJÁS
KALÁCS TULIPÁN
LEPKE VÖDÖR
MADÁR

Ő	Y	N	R	E	S	E
K	A	L	Á	C	S	R
T	C	R	Ü	GY	Ö	E
Ü	S	N	Y	D	M	K
L	I	Ü	Ö	A	S	P
I	B	V	D	Z	I	E
P	E	Á	R	É	T	L
Á	R	T	O	J	Á	S
N	B	Á	R	Á	N	Y

Hova készülsz így kicsipve, kislányom?

– Miért sírsz, kisfiam?
– Mert anyukám azt mondta, csak akkor mehetek át az úton, ha már minden autó elment. De még egy se jött!

...

Két tükör beszélget:
– Látsz rajtam valami furcsát?
– Nem. És te rajtam?
– Én sem.
– Akkor igazán nem értem, mit bámulnak rajtunk az emberek...

...

– Apu, mit szólnál, ha szülinapodra kapnál tőlem egy kulcstartót?
– Kedves tőled, de egy jó bizonyítványnak jobban örülnék.
– Késő. A kulcstartó már megvan.

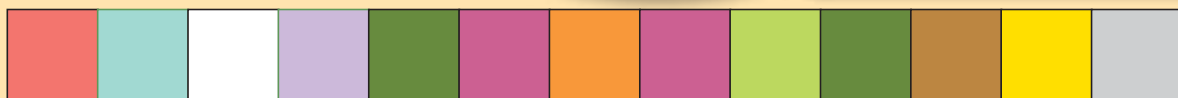
...

Peti először jár az állatkertben. Az állatokat már ismeri a könyveiből, ezért mind-egyiket lelkesen üdvözlí:
– Szia, majom! Szia, zebra! Szia, teve!

Az elefánt ketrece előtt megilletődve mondja:
– Csókolom...

4

Úgy látszik, nehéz helyzetbe került a két Afrika-kutató. Egyikük súg valamit a társának. Ha kíváncsi vagy a mondatából hiányzó szóra, másold át a színes kockák betűit az üres hálóbá.

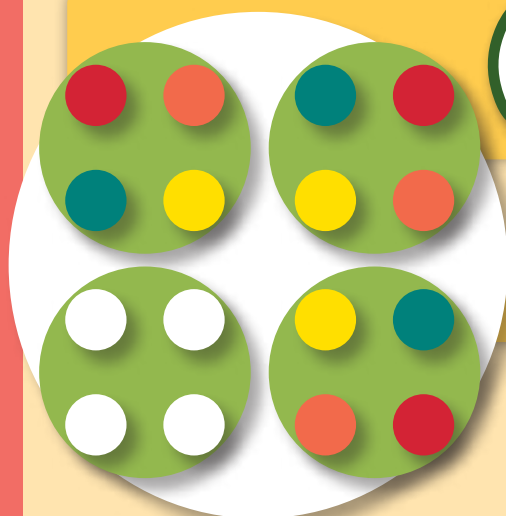
5

Húzd ki a betűhálóból bármilyen irányban tekergőzve az értelmes szavakat. Az egyetlen szabály, hogy egymás mellett levő betűket érints. Egy útvonalat máris bejelöltünk. Hány szót sikerül találnod?

R	O	L
S	R	E
Ú	G	M

6

A színes pöttyök bizonyos szabály szerint váltakoznak körről körre. Színezd ki a fehérén maradtakat.

7

Egy énekesmadár a betű-rejtvény megfejtése.

óóóóóóR

		1	T					R		
		2	C	S				G	Ó	
3	E	L	R					S	Z	T
4	SZ	E	R					L	E	K
		5	S	Z				G	Ó	
		6	S					R		

8

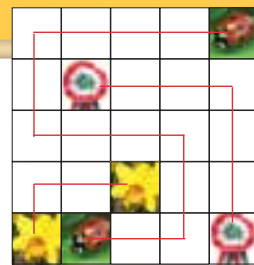
Minden sorban ugyanazzal a hárombetűs szóval pótolhatod ki a hiányos szavakat. Lehet, hogy sikerül, még mielőtt elolvassád a meghatározásokat?

1. Lenyom, leterít
2. Cseppekben hulló
3. Majdnem eltör
4. Fellépek
5. Sír-dogáló
6. Takarít

**A márciusi
Találd ki!
feladatok megfejtései**

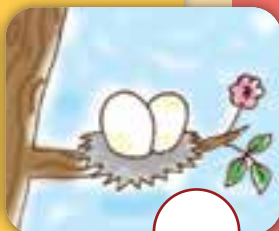
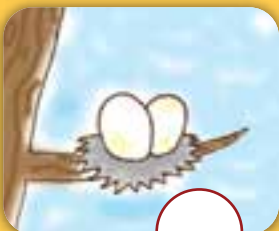
1. A kőszívű ember fiai
3. Szabadság
4. PICI-paci-Pali-Lali- lapi-lépi- légy-lágy-vágy-vagy-NAGY
5. Csillagvirág

2. old.

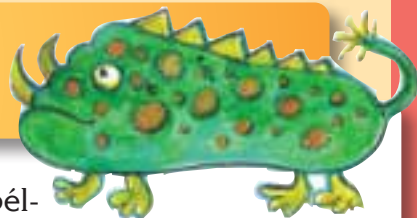

9

Öt kis képen örökítette meg a rajzoló a tavaszi eseményt. Számozd meg őket a történet sorrendjében.

Maszat Művész és a talp-lények

Tégy a padlóra, minél simább felületre (például egy kemény kartonra) egy tiszta lapot. Állj rá, és rajzold körbe zoknis talpadat. A keletkezett körvonalak nem sokban különböznek egymástól, a rajzok viszont, amelyeket belőlük kialakítasz, annál inkább. Emberi arc, kitalált állat vagy jármű, alvó manócsalád – bármit beleképzelhetsz, semmi se szabjon határt a képzelőerődnek.

Várom postán, e-mailben vagy terjesztőinktől küldött ötletes, vicces talp-lényeidet.

Havonta és év végén díjakat!
sorsolunk ki

Januári nyertesünk: Fülöp Hanna, Nyárádszereda

Csiszér Zsanett, Marosszentgyörgy

Koncz Gyopár Anna, Csíkszereda

Vajda Ünige, Finnország

Székely Petra, Nagykároly

Kvak és a káposztalepke

Brekk-brekk,
halihó,
barátaim!

Úgy repül az idő, mint felém ez a kis lepke. Alig kezdődött meg az év, és máris április van.

Tavaszz, tavasz! Éled a természet. Megfigyeltétek, hogy a természet sosem morcos ébredéskor? Mi vajon miért vagyunk azok?

Mennyi pompás virág mindenfelé! Illatuk csak úgy száll a szélben, csalogatva a rovarokat, köztük e hónap hőstét, a káposztalepkét is.

Ez a szerény kis pillangó a fehérlepkék családjába tartozik. Felső szárnya krétafehér, az alsó krémszínű, apró, feketés-barnás foltocskák díszítik. Az 1. képen látszik, hogy nappal ez a szín mennyire beleolvad a virágok színvilágába. Éjjel összecukott szárnnyal pihen, ilyenkor a kevésbé virító krémszín jobban elrejteti a sötét környezetben, megvédve őt a rovarevő állatoktól. (4. kép)

Tápláléka a virágok pollenje, amelyet hosszú, ki nyújtható és felpödörhető, szívószálszerű nyelvével szippant ki, és mézgyomrában emészt meg.

Már biztosan kitaláltátok, hogy ez a kis lepke hasznos, hiszen segít a méhecskéknek beporozni a virágokat. Ezért kell vigyázni rá.

Sajnos a vegyszeres mezőgazdálkodás miatt egyre több rovar pusztul el, de a káposztalepkét még nem fenyegeti a kipusztulás. Egész Európában, Ázsiában, Afrikában találkozhatunk vele, még a Himalája déli részén is felénk repülhet.

A 2. képen a hernyót láthatjuk. Kékeszöld vagy zöldessárga színű, apró fekete pontokkal, feje világos kékeszürke, testét finom, apró szőrszálak borítják. A hernyó kb. 5 cm hosszú.

A káposztalepke onnan kapta a nevét, hogy petéit a káposzta-, a brokkoli-, a karfiollevél fonákjára rakja

le. Ezt fogyasztják a hernyók jó étvággal – a kertészek nagy szomorúságára – áprilistól októberig.

Furcsa: a lepke hasznos a természet számára, a hernyója kártékony – de csak az ember szemszögéből.

Remélem, most már a réten is felismeritek ezt a szerény kis pillét.

Májusban találkozunk. BRRREKKK!

Várom
rajzaitokat,
fényképeiteket!

Írta, rajzolta, fényképezte
KOVÁCS RÉKA RHEA

Kulcsár Emília
és Szilágyi Dorka
fényképe,
Zilah

Máté Tilda,
Kend

Rotbächer Nóra,
Olthévíz

Sterk Hilde,
Nagykároly

Az élővilág háborús katonái

Az emberiség több évezredes történelme tele van a különböző okokból kirobbant háborúkkal. Két kérdés adódik. Vajon volt szerepük a háborúkban a növényeknek és az állatoknak? És vajon csak az ember sajátja a háborúskodás, vagy vannak még élőlények, amelyek összetűzésbe kerülnek fajtársaikkal? Mindkét kérdésre igen a válasz. Az ember állatokat, növényeket is vetett be a harcokba, és bőséggel ismerünk háborúskodó állatokat, sőt növényeket is.

Kémek

Az **epret** 1711-ben egy francia kém lopta ki Dél-Amerikából, így terjedhetett el Európában. Az 1960-as években a CIA, az amerikai titkosszolgálat „állatos kémprogramot” indított el: **macskákat**, **hollókat** képezték ki, hogy észrevétlenül lehallgatókészülékeket helyezzenek el az ellenséges területeken. **Delfineket** is használtak arra, hogy megfelelő felszereléssel tengeralattjárókat derítsenek fel, aknákat azonosítsanak, és távolítsanak el.

Aknakeresők

Az aknakeresés mestere címet azonban nem a delfin, hanem egy jelentéktelen növényke érdemli meg. A **közönséges lúdfűből** dán kutatók olyan növényt fejlesztettek ki, amelynek színe néhány hét alatt zöldből vörösbe vált, ha gyökerei robbanóanyaggal érintkeznek. Kiváló szaglásuk miatt a **méhek** is ügyes bombakeresők. Horvátországban, ahol az 1990-es évek polgárháborúiból visszamaradt aknák nagy veszélyt jelentenek, ma is gyakran „méhhadsereget” vetnek be a felderítésre.

Biológiai fegyverek

A biológiai fegyver sajnos nem mai találmány. Tulajdonképpen minden növényi és állati mérge az. A hettiták az ókorban baktériummal fertőzött **kosokat** küldtek ellenséges területekre, vagy a kutakba dobták őket, hogy a hettita pestisként elhíresült fertőzéssel mérgezzék meg az ellenség ivóvizét, s gyengítsék le a lakosságot. Feltételezések szerint a **feketerigók** ugyanezért piszkítják tele a madáritatók vizét: a fertőzött ivóvízzel tartják távol rivális fajtársaikat.

Állatháborúk

Az állatvilág „bel-háborúskodóiról” a szarvasbika, a foka, a pulyka, a kakas jut eszünkbe. Ők a nőstényekért, a táplálékért vagy az utódok védelmében küzdenek meg fajtársaikkal. A Gombe Nemzeti Parkban, Jane Goodall a csimpánzok körében írta le az egyik legérdekesebb esetet: egy idős alfahím halála után a megüresedett „trónért” való küzdelem két csoportra bontotta a csimpánzközösséget. A csoportok között négy éven át dúlt a „polgárháború”.

Leszállópálya?

A közönséges vízijácint az Amazonas-medencéjében honos. Megvastagodott, levegővel telt szára segítségével szabadon lebeg a víz felszínén. Egyike a leggyorsabban terjedő növényeknek: két hét alatt képes megduplázni állományát. Ezt kihasználva a II. világháborúban vízijácinttal telepítették be a tavakat, hogy a japán pilóták azt higgyék, landolhatnak a sima, zöld mezőn, mely nem kis meglepetésükre vízfelszínt rejtett.

Bajtársak

A ló évezredek óta járműve és harcostársa volt a katonának, a lovasíjász népeknek – köztük a magyaroknak – különösen. De el sem hiszitek, hányféle állatot vetettek be még az I. és a II. világháborúban is. A statisztikák szerint az I. világháborúban közel 16 millió különböző állat vett részt. A kutyát sebesültek megtalálására, csapdák és rejtőző egységek felderítésére, nehézfegyverek vontatására, üzenetek küldésére használták.

A macskák a lövészárkokban elszaporodott rágcsálókat, patkányokat, egereket tizedelték. Voltak olyan katonák is, akik házi kedvenceiket, mosómedvéket, hörcsögöket és egyebeket vittek magukkal a harctérre.

Kiskópé

Az említetteken kívül soroljatok még állatokat, amelyeket az ember bevetett a különböző háborúkban.

Januári nyertesünk: Czintos Tamás, Csíkszereda.

A megfejtéseket honlapunkon közöljük:
www.napsugar.ro/megfejtések.php

Én iskolám,

köszönöm most neked...

(Ady Endre: Üzenet egykori iskolámba)

Bádogozzák, bádogozzák a krasznai templomot

Kedves Napsugár-olvasók! Népdalunk első sorával képzeletbeli utazásra hívunk benneteket Szilágy megyébe, Krasznára, mely szerintünk a világ közepe, hiszen kb. 100 km-re fekszik tőlünk Kolozsvár, Nagyvárad, Szatmárnémeti és Nagybánya is.

A Kraszna helynévvel legkorábban 1090 körül találkozunk. Az ősi Krasznavár körül létesült a Szent István-i Magyar Állam egyik legkorábbi alapítású megyéje, Kraszna vármegye.

Községünkben már 1860-tól működött elemi református felekezeti iskola, mely 1940-ben hétosztályosra bővült. 1968-tól líceumi oktatás is folyik nálunk.

A Cserey-Goga nevet 2005-ben kaptuk a híres krasznai botanikusról, Cserey Farkasról. Ő alapította Erdély első botanikus kertjét, a féltve őrzött és gondozott krasznai fűvészkertet.

Jelenleg iskolánkban óvodai, elemi, gimnáziumi, líceumi és szakoktatás folyik 1054 diákkal és 72 pedagógussal. A 154 magyar óvodást 9 óvó néni, a 197 kisiskolást 10 tanító néni (Barti Edith, Bogya Tímea, Boros Erika, Egri Edit, Kocsis Éva, László Andrea, Seres Klára, Szigyártó Emese, Vékás Melinda, Vincze Lenke) neveli és oktatja.

A diákok felújított tantermekben, modern fizika-, kémia-, biológia-, informatikalaboratóriumokban tanulnak. Az érdeklődők előszeretettel használják az információs termet és a könyvtárat. A testnevelésóráknak és sportszakköröknek a tornaterem biztosít helyszínt.

A tanév során számos ünnepi rendezvényt szervezünk. Lázasan készülődés előzi meg a Mikulás-já-

rást, Karácsonyra mézeskalácsot sütünk lelkes anyukák segítségével. Több mint 20 éves múltra tekint vissza a jótékonyági karácsonyi koncert, amelyen az elemi iskolások kórusművekkel és szavalatokkal járulnak hozzá a rászoruló családok megsegítéséhez.

Évente megrendezésre kerül a farsangi mulatság, a Vékás Melinda Húsvéti Zsongás, a gyermeknap és osztálykirándulás megyénk határain belül és kívül.

Sikerrel veszünk részt számos anyanyelvi, mesemondó-, meseíró-, regemondó-, szavaló-, rajz-, népdaléneklő és matematikaversenyen. Iskolánk második alkalommal ad otthont a Kőrösi Csoma Sándor Anyanyelvi Vetélkedő megyei szakaszának.

20 éves az amatőr színjátszás. Az Amarilla és a Tinikomédiások színjátszó csapata hazai és határon túli versenyeken lép fel, és előkelő díjakkal tér haza.

Hogy a tüzek ki ne aludjanak jeligével az 1940-ben alakult Gyöngyös Bokréta néptáncscsoport hagyományőrző munkáját sikerrel folytatják iskolánk kis és nagy bokkrétásai.

Az elemi osztályos lányok második éve vesznek részt abban a partiumi kézilabda projektben, amelyben a Magyar Kézilabda Szövetség a Fradival karöltve közös edzéseket, mérkőzéseket tart szatmári, bihari, máramarosi és szilágysági csapatoknak.

A Szivárvány és Napsugár lelkes olvasóiként heti háziolvasmányainkat e lapok szolgáltatják, történelmi, természettudományi ismereteinket innen is gazdagítjuk, valamint a rajz- és kézimunkaórákhoz számos ötletet merítünk.

Ezúton is köszönjük a lehetőséget, hogy többször részt vehettünk a Napsugár-táborokban, valamint a pedagógusok szakmai Napsugár-fórumán. A szerkesztőknek, munkatársaknak kívánunk erőt, egészséget, szivárványos, napsugaras szép jövőt.

**Összeállította
a krasznai tanítók
közössége**

KÖSZABÓCSA üzenetei

Ismét ünnepre készülünk. A karácsonyi várakozást adventnek, a húsvétit nagybőjtnek hívjuk. Már a neve is mutatja, hogy ez a készülődés súlyosabb, hiszen rettentő áldozat, Jézus kereszthalála előzi meg a feltámadás örömnepét.

Te még kicsi vagy a böjtöléshez, de azért gondolkodj el, vajon milyen áldozatot hozhatnál, mit tehetnél azért, hogy családot Húsvétja boldogabb legyen?

Áldott Húsvétot kívánok nektek, és azt, hogy a tavasz szaporítsa meg a levélíró kedveteket. Köszönjük a sok szép üdvözetet, rajzot, kézimunkát, írást, kedves: **Sylvester Erika**, Olthévíz; **Hamar Anabelle**, Kolozsvár; **Székely Máté**, Maroskeresztúr; **László Richárd Ámon Márk**, Ördög Edvin, Marosvásárhely; **Balogh Zsófia**, Marosszentgyörgy; **Bodó Blanka Orsolya**, Marosszentkirály; **Székely Petra**, Botos Beáta, Nagykároly; **Bányai Szilvia**, Túrós Lehel, Szatmárnémeti; **Vita Viktória**, Disznajó; **Bodó Helga**, Csíkszentdomokos; a **szatmárnémeti Bălcescu-Petőfi Iskola IV. C**, az **A. Popp Művészeti Líceum III. B**; a **csíkszeredai József Attila Iskola IV. SbS**; a **marosvásárhelyi L. Rebreanu Iskola III. D**, a **G. Coșbuc Iskola III. C**, a **Dr. Bernády György Iskola III. C**; a **négyfalusi Zajzoni Rab István Iskola IV.**;

a **gyergyószentmiklósi Fogarasy Mihály Iskola IV. SbS**; a **székelyudvarhelyi Tamási Áron Líceum II. osztálya**; a **bogdándi II–III.**; az **aranyosgyéresi III–IV. C**; a **zabolai III. B**; a **kézdizsentkereszti III.**; a **csíkszentdomokosi II. B**; a **korondi II. B**; a **lővétei IV.**; a **tordai IV. osztály**; árpádi olvasóink.

Kedves szülők, nevelők!
Köszönjük mindazoknak,
akik személyi jövedelemadójuk
2–3,5%-ával támogatják
a Napsugár Alapítványt.

Ha ebben az évben is méltónak tartanak a támogatásra, kérjük, töltsék ki a mi adatainkkal a 230. számú űrlapot, és küldjék el a helyi Pénzügyi Hivatalhoz.

Az űrlap honlapunkról is letölthető:

www.napsugar.ro

Adataink: Fundația Culturală Napsugár;

Cod de identificare fiscală: 7714627;

Cont IBAN:

RO16RNCB0106026613330001

Leadási határidő: **2020. MÁJUS 25.**

Köszönjük bizalmukat és támogatásukat!

A Napsugár és a Szivárvány

● A **Szilágynagyfaluban** szervezett Arany János témájú rajzversenyre 350 rajz érkezett. **Somogyi Piroska** tanító néni negyedikes diákja, **Szabó Adrienn** a csodaszarvassal bűvölte el a közönséget.

● Összeforrt csapat, hiszen ötödik éve épül az összhang köztük. **Tófalvi Csilla** tanító néni **korondi** negyedikesei batyujukban sok értékes útravalóval – köztük a Napsugárral is – készülnek „kirepülni”.

• A bélyeggyűjtemény tavalyi, a mosoly, a szeretet, a Napsugárhoz való ragaszkodás évekre szól. **Várkuti Anikó** és **Hevele Zsuzsanna** tanító nének mezőfényi osztályai, valamint **Ábri Erika** tanító néni kézdiszárzpataki kisdíákjai

• A kitartó és pontos munka meghozta az eredményét, fejlődött a szókincsünk, türelmesebben tudunk csoportban dolgozni, és ismét nyertünk. **Molnár-Gál Sarolta** tanítónő harmadikosai a nagyváradi Szent László Líceumból

Gács Tímea,
Aranyosgyéres:
A csodaszarvas

Béres Fanni,
Marosvásárhely: *Lupescu*
Kata – A kalózlány

Olvass,
és küldj
rajzot róla!

Finta Anita, Sepsiszentgyörgy: *A szárnyas királyfi, népmese*

Túros Lehel szatmárnémeti
negyedikest a történelem
érdekli. Háborús olvasmányai ihlették ezt a rajzot.

Zabán Klára Anna, második osztályos kisszántói olvasónk aranyérmes lett a körzeti sakkversenyen. Büszke is rá tanító bácsija és egyben sakk mestere, **Pék Sándor**.

Sportolj,
és küldj fényképet
magadról!

Április műhelyében

Ágakból kötözött kereszt, piros tojás, a Golgota súlyos köveit legyőző zöld hajtás: minden jelkép együtt van, hogy teljes legyen a Húsvét üzenete **Bartha Denise tordaharaszti** és **Domokos Zsuzsa sepsiszentgyörgyi** tanító nének osztályának ünnepvárásában.

György-Nagy Kinga
mezőcsávási
és **Csedő Magdolna**
csíkszentgyörgyi tanítvá-
nyainak húsvéti alkotásai

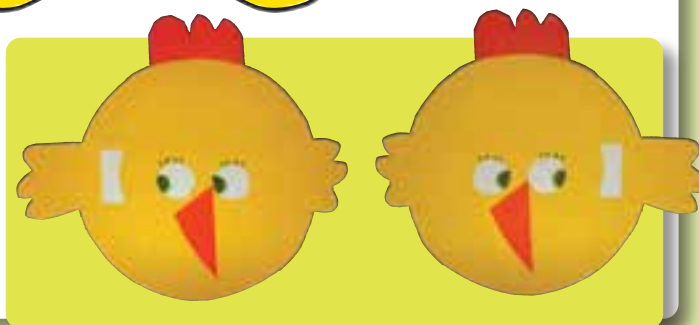
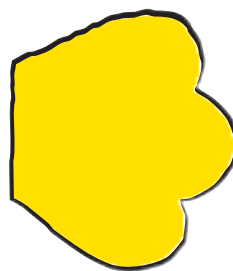
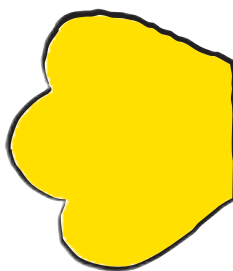
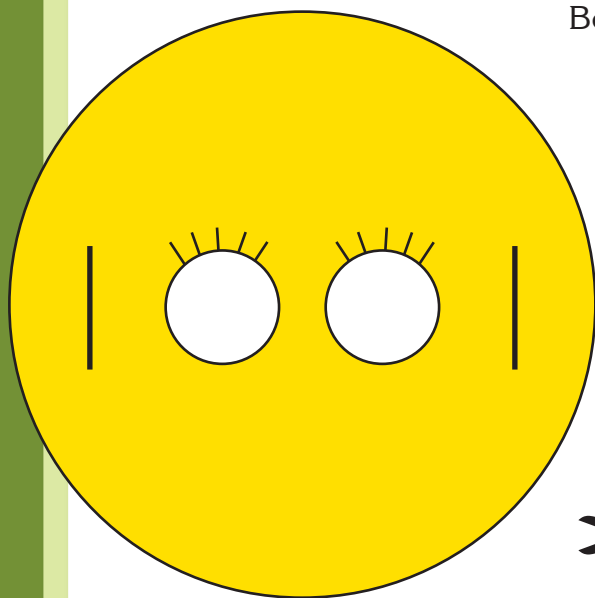

Marton Irénke nyárádszeredai tanító
néni osztálya origaminyusikkal
kíván boldog Húsvétot mindenkinek.

Ragassz kartont a túlsó oldalra. Vágd ki a kört, a szárnyacskákat, a csíkot, a taréjt, a csőrt – az utóbbiakat ragaszd is a helyükre. A körön vágd ki a szem helyét, két oldalán metszd be a vonalakat, és bújtasd át rajtuk a csíkot, majd ragaszd a két végére a szárnyat. Ha a csibe szárnyát jobbra-balra húzogatod, mókásan nézelődik.

Beküldte **Bunău Irén tanító néni**
árpádi osztálya.

Tördelt tojáshéjjal finoman „színezt” húsvéti üdvözlő-t kaptunk **Varga Katalin tanító néni** esztelneki osztályától.

Kovács Éva tanító néni diákjai a szatmárnémeti M. Eliade Iskolában pufival töltött zacskóból formáztak gyapjas báránycát, kartonhengerből nyuszt.

Szilágyi-Székely Melinda tanító néni magyarlapádi kisdíákjai filcből varrtak, hímeztek, illetve csipkével díszítettek tojást.

A kezünk mindig kéznél van – mondták **Botka Ildikó tanító néni** diósadi kisdíákjai, és kitárt tenyerükről mintázták meg a fészken ülő tyúkanyót.

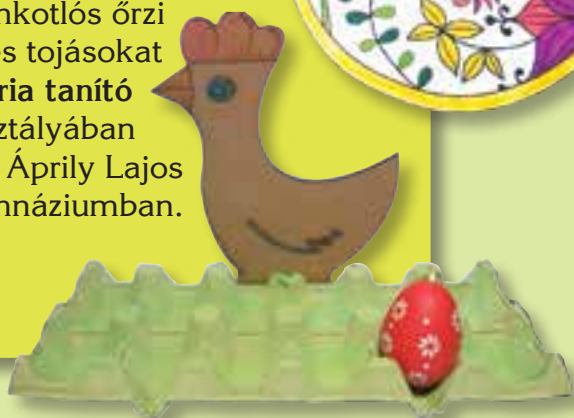

Nyuszi szemből, nyuszi hátból: **András Mónika tanító néni** lövétei diákjainak mókás húsvéti üdvözlője.

Vincze Villő, László Andrea krasznai tanítványa a tojásfestés mestere – papíron és tojáshéjon egyaránt.

Kartonkotlós őrzi a hímes tojásokat **Kristóf Mária tanító néni** osztályában a brassói Áprily Lajos Főgimnáziumban.

Nagy Andrea tanító néni mezőpaniti osztályának rajzos kollázsait nézegetve szinte érezzük a tavaszi mező illatát, halljuk a bogárzenét.

Irkafirka

Itt a tavasz végre már!
Olvad már a jégvirág.
Kibújik a hóvirág,
Énekel a kismadár.

Rügyezik az orgona,
Béget már a barika,
Ugrándozik a réten,
Zöld fűvet legelesszen.

Török Irisz,
Szatmárnémeti

Must-Arany Zsóka,
Nagyszalonta

Kiss Péter, Négyfalu

Molnár Melinda,
Olthévíz

Haraszti Gréta,
Marosvásárhely

Zöld, zöld, zöld,
friss a levél, zöld.
Kék, kék, kék,
tintakék az ég.
Piros, piros, piros,
a rózsá égőpiros.
Sárga, sárga, sárga,
üss a bokádra.
Fekete, fehér ellentétek,
nézz rájuk, ha arra néznek.
Narancssárga,
citromsárga,
mindkettő meg
Kolozsvárra.
Lila, lila, lila,
a ruhád halványlila.

Ambrus-Mátyás Kincső,
Csíkdánfalva

Én vagyok a tavasztündér,
Szeretetet árasztok felétek
A sok szép színnel.
Lila az egyik kedvencem,
Keverem egy kis hófehérrel.

Barátnőmet Napsugárnak hívják.
Ha netán bajban lennék,
Biztos segítségét kérném.
Ragyogását emberekre szórja.

Van ám küldetésünk!
A tavasz illatát becsempészni
Az emberek szívébe,
Lelkébe és főleg kedvébe.

Bohonyi Maya, Nagykároly

Kujundzsity Tifani,
Szabadka, Szerbia

Sotri Julianna,
Marosvásárhely

Bak Márta tanítónő osztálya a kolozsvári Zenei Főgimnáziumban saját mondákat alkotott:

Élt réges-régen egy tündércsalád. Három gyerekük volt. A legnagyobb Fűzfa, a középső Bokor és a legkisebb Virág. Fűzfa irigy és gonosz volt, Bokor csúnya és kényes, csupán Virágnak voltak jó tulajdonságai.

Az anyjuk elküldte őket a mezőre füvet szedni. Fűzfa és Bokor fél óra múlva abba is hagyta, csak Virág maradt a mezőn. Előjött a növények istene. Megjutalmazta Virágot: elnevezett róla egy növényt. Virágnak lett egy gyereke, Magnólia. A többi utód is kapott egy-egy virágnevet. Virág testvérei meghallották ezt, és ők is jó útra tértek.

Azóta léteznek bokrok, fűzfák és virágok.

Incze-Bordi Bella

Seres Leila,
Szilágysomlyó

Tavas van! Érzed már szívedben melegét,
Mint jó tavasztündér áraszd a jót szerteszét.
Viruljon arcod, mint a napsugár,
Légy békét hirdető fénysugár!
Örülj a zöldülő fának, rügynek s virágnak,
A visszatérő fecskének, gólyának!
Arcunkat simogatja már a tavaszi szellő,
Lassacskán átölel a virágos mező.

László Zselyke, Marosvásárhely

Ferkó nagyon szegény ember volt. Alig tudta eltartani az állatait. Egyszer elment a vásárba. Egy öreg ember adott neki egy babszemet. Ferkó hazament, elültette. Másnapra a babszem kikelt, és a szára elért az égig. Nagyon örvendezett, mert tudta, hogy sok pénzt fog hozni a növény. Ám jött egy boszorka, és levágta. Ferkó siránkozott, de meglátta, hogy a földön magok vannak. Eladta mind az összeset. Az emberek ezeket elültették, és fa lett belőlük.

Így lett a Földön sok fajta fa.

Bárdos Zsófia

Amikor Mátyás király még csak az anyja hasában volt, Erzsébet nem tudta, hol szülje meg Mátyást. Elment hát Nárcisz tündérhez, hogy tőle kérjen segítséget.

Nárcisz elküldte a tündereit Kolozsvárra. Azok serényen munkához láttak. Fél óra sem telt el, máris ott állott a szülőház, márványból a falai, gyémántból a cserepe. Ebben a gyönyörű házban született Mátyás király.

Azóta ott áll Kolozsváron Mátyás király szülőháza.

Zsigmond Fanni

Barabás Paula,
Kend

**E lapszám
támogatói:**

nka
Nemzeti Kulturális Alap

KÉSZÜLT A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKARSÁG

BETHLEN GÁBOR
ALAP

RMDSZ
COMMUNITAS
ALAPITVÁNY

Címlap:

Bak Márta
tanító néni osztálya
a kolozsvári Zenei
Főgimnáziumból

NAPSUGÁR, gyermekirodalmi lap. Kiadja a NAPSUGÁR Kft.

Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér. Honlapszerkesztő, nyomdai előkészítés: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva.

Megrendelhető a szerkesztőség címén: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.

E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001

A lapok árát a következő bankszámlákra várjuk: Cont IBAN: O45RNCB0106026602080001

B.C.R., CLUJ vagy RO70BTRL01301202P90961XX S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L.

CUI: 210622. Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-7751

A NAGY HÓDÍTÁS

Egy hegymászó naplója

8. rész

Írta: Darabont Eduárd • Rajzolta: Jánosi Andrea • A szöveget gondozta: László Noémi

Kezemben jégcsákány, lábamon hágóvas, fejemen sisak, derekamon biztosítóöv. Nekivágtunk a meredek falnak. Serpám haladt elől, én a nyomában.

Körülöttünk hó, jég, szikla, így kapaszkodtunk felfele. Már fogytán volt az erőnk, amikor megpillantottam az anya ékkövét, a hatalmas jégtömböt a csúcs alatt. Lélegzetelállító volt.

Sátrunkat a harmadik pihenőhely kiálló hóbuckáján húztuk fel, épp a jégtömb alatt. Gyorsan havat olvasztottunk, átfázott testünket forró teával hoztuk helyre. Az utolsó cikk szalonnam itt fogyott el. 6200 méter magasan voltunk, 612 méterre a csúcstól.

A sátorban mínusz öt, a hálósákban legföljebb öt fok volt. A pára lecsapódott, és megfagyott belül, a sátor falán. A bakancsomat a hálósák huzatába tettem, hogy meg ne fagyjon. A magasan fekvő 3. táborban az izgalom és a fáradtság miatt lehetetlen aludni. No meg egy picit féltém is. Öt percet sem sikerült pihennem azon az éjszakán.

Eredetileg úgy terveztük, hajnali 5 órakor indulunk föl a csúcsra, de már négykor nekivágtunk. Mivel serpám a kettes táborban felejtette a hálósákját, éjjel mindketten az én hálósákom alatt aludtunk, és nagyon fáztunk. Nem bírtuk a hideget elviselni, így egy órával korábban mászni kezdtünk.

Hálósák

Vágjátok ki az utolsó bélyeget, ragasszátok nevetek mellé a gyűjtőlapra, és az osztály névsorával együtt küldjétek el szerkesztőségünknek. Ajándékokat évzáróig megkapjátok.

Ára 4 lej

KÖRÖSI CSOMA SÁNDOR ANYANYELVI VETÉLKEDŐ

1. Ki-ki maga mesterségét

Ugyanaz az ige mást jelent, ha változik a szereplő, aki a cselekvést végzi.

Keressétek meg, és írjátok le, hogy mire vonatkozik a cselekvés, és melyik a közös ige. Segítségül beírtuk az igék első betűjét.

Mit csinál a pók, a takács, a nyaralásra készülő?

A PÓK _____ t
A TAKÁCS _____ t SZ _____
A NYARALÁSRA
KÉSZÜLŐ _____ t

Mit csinál a földműves, a színész, a sereg?

A FÖLDMŰVES _____ t
A SZÍNÉSZ _____ t A _____
A SEREG _____ t

Mit csinál az ébresztőóra, a madár, a költő, a vásárló?

AZ ÉBRESZTŐ-
ÓRA _____ t
A MADÁR _____ t
A KÖLTŐ _____ t K _____
A VÁSÁRLÓ _____ t

2. A szó veszélyes fegyver

Nemcsak a kard, a puska, hanem a szó is fegyver. Nem mindegy, hogy bánunk vele, hogyan írjuk, hogyan ejtjük. Húzzátok át a helytelenül írt szavakat, majd a helyesen írt szavak előtt álló betűket másoljátok az üres rácsba. A megfejtés egy híres ember híres ígérete. Írjátok meg a nevét is.

L – parittyá

K – paritya

É – szabja

S – szablya

Z – ágyú

Ó – ágyu

E – fokos

S – fokós

R – ijj

N – ij

Á – nyíl

Ő – nyíl

G – pöröly

B – pöröj

I – koplya

Y – kopja

Ú – lándzsa

K – lándsa

T – gojószoró

Z – golyószoró

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Szólj, szám!

1. Sóvárog a s(z)óhivatal,
nehéz a szó, nehéz a dal.
Égszakadás-földindulás,
egy csárdában három dudás!

Balajthy Ferenc tréfás versével kívánunk minden nyelvőr vitéznek szójátékos áprilist.

Mi a sóhivatal eredeti és mai értelme?

2. Vajon mi dolga lenne a szóhivatalnak, ha egyáltalán lenne ilyen? Találjátok ki néhány vicces szakmát a képzeletbeli szóhivatalban. Pl: szófaragó.

3. Fejezzétek ki más szavakkal, szólásokkal azt, hogy sóvárog.

Januári nyertesünk a balavásári III. osztály.

A megfejtéseket honlapunkon közöljük: www.napsugar.ro/megfejtések.php

Szó-móka

Milyen csodálatos az állatvilág! A kolibri visszafelé repül, a darázs visszafelé szárad.

...

– Hogyan vesztette el nyuszika az óráját?

– Az óra megállt, nyuszika meg szaladt tovább.

Havonta és
év végén
díjakat!
sorsolunk ki

KURUTTY ÁLTALÁNOS MŰVELTSÉGI VETÉLKEDŐ

1. Induljon a szóvadászat !

Négy szóra kell vadásznod, amelyek bármilyen irányban elbújhattak a rejtvényben! Ha megtaláltátok, színezzétek a mesecímeknek megfelelően!

Mátyás király meg az okos paraszt

Gergő juhász kanala

Mátyás király és a székely ember leánya

Ő	T	Ö	K	Ó	F
L	Á	T	L	S	E
Ü	V	Ö	A	Z	K
B	O	S	V	I	E
Ü	L	Ő	Ó	Ő	T
G	Y	Ü	R	K	E

2. A megtalált szavakat íjátok a megfelelőjük alá!

kenyércsücske

halászó rúd

asszonyok
fejfedője

mosdótál

3. Mire gondolhatott Mátyás király, amikor az okos parasztnak a következőket mondta:

A nagy ész csak akkor ér valamit, ha becsülettel is párosul!
Magyarázzátok meg a király gondolatát!

kirá__

he__es

__ószívvel

ha__jó

lát__a

moso__gott

fe__

várkasté__

BRENYÓ MIHÁLY ORSZÁGOS PONTSZERZŐ MATEMATIKAVERSENY

1. feladat

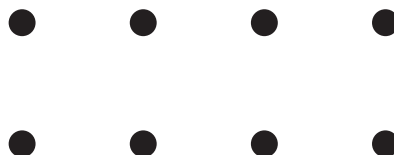
Az alábbi számok közül válogass ki valamennyit úgy, hogy összegük 200 legyen!
13, 15, 21, 28, 31, 39, 47, 61, 65, 76, 85, 89

2. feladat

Írd le azt a legnagyobb egész számot, amelyben a harmadik jeggyel kezdődően minden számjegy az előző két számjegy összege!

3. feladat

A következő nyolc pontból hármat ügyesen kiválasztva és összekötve háromszöget kaphatunk. Rajzold le az összes különböző háromszöget! Két háromszög különbözik, ha kivágva nem hozhatók egymással fedésbe.

BARANGOLÁS EURÓPÁBAN

Piros – fehér – zöld

A háromszínű zászló 1867-től kezdve lett hivatalosan a magyarok zászlaja, melyen a vörös (piros) az erőt, a fehér a hűséget, a zöld pedig a reményt jelenti.

Más zászlókon is találkozhatasz ezekkel a színekkel.

- Rajzoljátok meg az Európai Unió országainak azon zászlait, amelyeknek kifestéséhez csak ezt a három színt (piros, fehér, zöld) kell használnotok!
- Írjátok a zászlók alá az országok nevét és fővárosát is!

Ország: _____

Főváros: _____

Ország: _____

Főváros: _____

Ország: _____

Főváros: _____

FÜRKÉSZ HELYESÍRÁSI ÉS NYELVHELYESSÉGI VERSENY

1. Fürkész Peti kiejtés szerint írta le az alábbi szavakat. Segíts neki kijavítani!

vísszint – _____

tuggya – _____

zsepkendő – _____

szallag – _____

hanygyaboly – _____

lessz – _____

egésség – _____

ucca – _____

2. Fejezd ki csupa o magánhangzót tartalmazó szóval a következő szavakat!

pl. arcücsapás – *pofon*

gyógyítás a mestersége – _____

piszkos – _____

öregesen jár – _____

lényeges – _____

bokréta – _____

duzzogó – _____

3. Fürkész Peti
más-más szót
szeretne
használni a „jó”
szó helyett!
Segíts neki!

JÓ			
Pl. <i>finom</i>	ebéd		kirándulás
	ruha		frizura
	film		ajándék
	könyv		játék
	rajz		autó

MESÉK SZÁRNYÁN MESEVETÉLKEDŐ

Olvasd el a Napsugár honlapján **Döbrentey Ildikó** *A titkok titka* című meséjét: https://www.napsugar.ro/melleklet_mesevetelkedo.php

1. Határozd meg, hány állítás igaz és hány hamis!

Zöldfülű nem értette a fák és madarak beszédét. __

A virágportól sárga lett a füle. __

A málnától piros lett a füle. __

Ősszel már értette a bóbítás madár bűgását. __

A madár elvezette a forráshoz. __

A. 1i+4h

B. 2i+3h

C. 3i+2h

D. 4i+1h

2. Mondatrejtő. Színezd ki más-más színnel a mese három elrejtett mondatát! Vízszintesen és függőlegesen haladj! Hány betűt nem használtál fel?

A. 24

B. 23

C. 20

D. 21

Í	g	y	t	e	a	t	a	v	a	s	z.
O	H	a	e	r	l	ö	o	s	f	u	o
t	e	i	l	t	e	t	r	e	ü	l	é
t	g	h	t	e	a	p	i	r	s	o	t.
á	y	e	z	t	f	o	r	r	l	k	l
l	l	t	a	k	a	á	ő	á	á	á	i
d	r	s	r	a	g	h	j	s	n	s	g.

3. Egészítsd ki a mondatot a hiányzó magánhangzókkal! Ki mondta?

_z _ b_gy_g_s: _ t_tk_k t_tk_ – _ f_rr_s!

A. madár

B. Zöldfülű

C. fák

D. füvek

Mit gondol...

a két gyurgyalag?
A legtréfásabb
ötleteket közöljük.

Mit gondol a zsiráf?

A januári képünkhöz
érkezett ötletekből:

– A felhők fölött járok, egyszer majd rád találok...

– Hű, míg aludtam, nyakig érő hó hullt!

– Brrr, készüljön már az a kép, mert megfagyok!

– Kellemes ez a habfürdő, csak egy kicsit hideg.

– Feje tetejére állt a világ. Vajon megtalál a mentőszolgálat?

– Emelkedj felül a gondokon.

– Remélem, itt már senki nem csúfol langalétának.

– Fagyos lett a hangulat. Vajon jó helyen járok?

– Gyertek, pajtások, csak nyakig ér a hó!

Miklós Andrea, Szegedi Anita, Ivó; Szabó Szilárd, Szövérfi Réka, Seprőd;
a bogdándi II–III. osztály; a csíkszeredai Petőfi Sándor Iskola III. B osztálya